

Pornografiaz

DIANA FRANCO

Aurreko egunean, 10 urteko haur batek esan zidan bere eskolako helbide elektronikoaren pasahitza aldatu behar zuela, gurasoek bazekitelako, eta bere pribatutasuna zelatatu ahal zutelako. Ulertzen nuela esan nion, baina ohartarazi nion, eskolako arduradunek ere, naiz eta eurekin ez partekatu pasahitza, Interneten egiten zuen guztia zelatzeko aukera zutela. Hori honakoa erantzun zidan: la-sai, nik ez ditut gauza horiek ikusten.

Bi egun geroago, topaketa batean, pornografiara gaztetxoek egiten duten sarre-ra goiztiarraz hainbat jende euren ardura partekatzen hasi ziren. Gai honek guraso asko arduratuta ditu. Nerabeak, beren gailuetan, eta duten jakin-min naturalak bultzatuta, egokiak ez diren eduki ugari-tara heldu daitezke, tartean pornografi-koak. Gurasoak arduratuta daude gazteak pornografiara goizegi sartu eta sexu harremanen inguruan irudi oker bat sortu dezaketelako. Dirudenez, eduki horiek jarraitzeaz gain, sortzeko eta banatzeko digitalizazioak berak ematen dituen aukerak ere erabiltzen dituzte.

Donestecheko Onak analogia interesgarri bat aipatzen du mugikorren eta autoen inguruan: zergatik behar dugu gidabaimena autoa hartzeko, baina mugikorra inongo irizpide zehatzik gabe ematen digute?

Pixkanaka goaz gizartean zenbait ideia geureganatzen, haur eta nerabeen bizitzak hobetze aldera: tratu ona, herriak haurrentzako bizigarriagoak izan daitezkeen birmoldaketa arkitektonikoak... Hobe-kuntza horien erroan dago haurren-ganakoa errespetua handitzea, nagusi eta haurren arteko botere harremanetan eragitea. Eremu digitalaren ezaugarriak direla eta, ordea, oraindik ez dugu bide bat argi ikusten errealitate digitala eraldatzeko, eta momentuz, haurrentzako burbui-lak sortzen ari gara, aplikazioen bidez gurasoek edukien gaineko kontrola izateko.

Nik bide hori ez dut argi, ez dut bide bakarra ikusten. Argi dudana gauza bakarra da errealitate gogor hau bizitzea tokatu zaiela, eta eurekin hitz egitea dela behar-bada eskura dugun balia biderik onena. ●

David Arakhmiak Ukrainako telebistan azalpenak eman ditu.

Ukrainari nola egin zioten presio bakea ez sinatzeko

LANDER ARBELAITZ MITXELENA

Gauza jakina zen 2022ko apirilean Ukrainak uko egin ziola bake ituna sinatzeari Errusiarekin. Putinek Afrikako delegazioaren aurrean erakutsi zuen Istanbulen proposatutako bake hitzarmena, 18 artikuluz osatua. Gudak jarraitu du, eta orain Mendebaldeko herrialdeak Ukrainari presio egiten ari dira bakea sina dezan Errusiarekin.

Aurretik ere bateko eta besteko diplomatikoez adierazia zuten publikoki Mendebaldeak presio egin ziola Ukrainari itun hura sina ez zezan. Berrikuntza zera da, azaro amaiera honetan Ukrainako ofizialak ere hasi direla bake negoziazio haietan zer gertatu zen publikoki kontatzen.

David Arakhmia Ukrainako delegazioko buru izan zen Bielorrusian eta Turkian egindako bake elkarriketetan, eta Ukrainako 1+1 telebista katean elkarriketatu dute. Zelenskyren alderdiko legebiltzarreko burua da egun. Berak dio Errusiak guda amaitzea proposatu zuela Ukrainak neutraltasuna mantentzen bazuen, eta hori zela negoziazioetako puntu nagusia. Ondorengo dio, hitzez hitz: "Errusiak azken momentura arte espero zuen lortuko zuela guk neutraltasuna onartuko genuen dokumentua adostea. Hori zen beretzat punturik garrantzitsuena. Guda amaitzeko prest zeuden hori onartzen bagenuen -bere garaian

Finlandiak egin zuen bezala-, neutraltasuna, eta gure konpromisoa ez ginela NATO-n sartuko. Hori zen puntu garrantzitsuena. Gainontzeko guztia erretorika hutsa zen desnazifikazioaz, errusiar hitzunez...".

Kazetariak galdetzen dio ea Ukrainak zergatik ez zuen onartu puntu hori. Hemen bere erantzuna: "Lehenik eta behin, Konstituzioa aldatu beharko genukeen, NATO-n sartu nahi dugula bertan jaso baitago. Bigarrenik, ez ginen errusiarrez fio. Hori bakarrik egin ahal izango genukeen segurtasun berme batzuekin. Ezin genuen zerbait sinatu, hortik atera, denak erlaxatu, eta beraiek [gu inbaditu] oraindik eta prestatuago (...). Azkenik, Istanbuletik itzuli gine-nean, Boris Johnson etorri zen Kievera eta esan zigun: ez dugu ezer sinatuko haiekin, egin dezagun gerra".

Honek agerian uzten du berriro ere Mendebaldeko herrialdeek guda honetan izan duten ardura. Ehunka milaka ukrainar hil ditu Errusiak frontean, AEBek eta Europar Batasunak Errusia "ahuldu" nahi zutelako, AEBetako Defentsa idazkariak 2022ko apirilean esan zuen moduan. Orain, 20 hilabete geroago, Mendebaldeak presio egiten ari zaio Ukrainari onar dezan lehen ez sinatzea gomendatu zion hitzarmena, ezin dutelako irabaziko ez duten guda bat denboran luze mantendu. ●